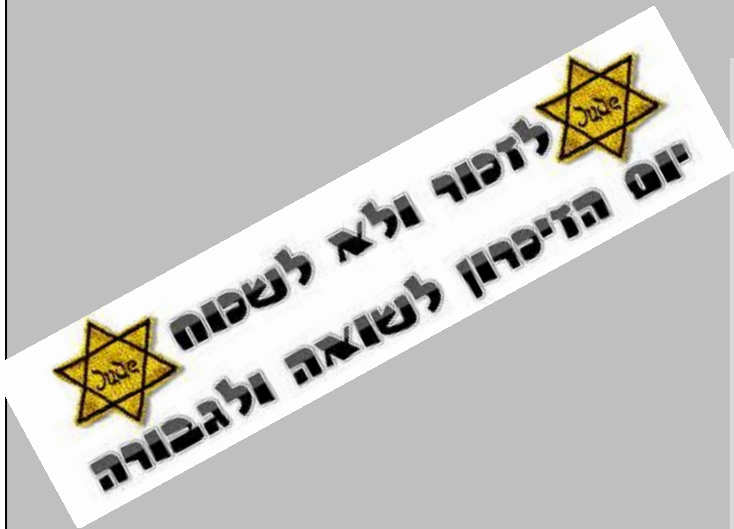




עלי גבעה

עלון מס' 252 כ"ז בניסן התשע"ז 23.4.2016



הורשה

סבא שתק את אסונו.
היסה את המקלטים
ביום השואה.
אמא נאלצה ללמוד מספרים
כמו איזו בת למהגרים עיראקים.
הוא לא אשר ולא הכחיש.
רק התריש.

ילדי שלי מתענגים
על הקופה שונדר של סבתם,
מנסים ולא מצליחים לגלות
איזה תבלין מריר נחבא שם
בין אודם הסלק לבין
שקט הגרגירים של הסלת הדביקה.
"לא הפל צריך לדעת"
אמא אומרת ומוזגת שתיקה.

איציק שחר

יום הזכרון לשואה ולגבורה התשע"ז

פי מצובה: "ואילו עיירות בתחום צור שצת ובצת ופי מצובה"...



שלום לכם,

❖ נערכתי להוצאת העלון לקראת חג הפסח... התאריך כבר הוצב בדף השער – 6.4.2017, י' בניסן התשע"ז. שער אביבי, שמח... אך יש תכניות ויש כוונות ולפעמים יש הפתעות, לא תמיד נעימות וכך, את הימים שלפני חג הפסח ביליתי עם לקס בבית החולים והוצאת העלון עוכבה. לכל מי שדרש בשלומו של לקס – תודה! הוא מחלים ומתחזק. ובינתיים חג הפסח מאחורינו ואנו ניצבים בערב יום השואה. בעוד מספר ימים יחול יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל... ואז, במעבר חד כל כך, ארועי יום העצמאות. ימים לא קלים, רוויי זיכרונות וכאב, לאנשים ומשפחות רבות כל כך... ימים לא קלים לעם ישראל...

❖ יום השואה התשע"ז. במשך השנים גביתי עדויות מחברי מצובה, ניצולי שואה, במסגרת עבודתי בחינוך, לקראת טקסי הזיכרון או לעלון הקיבוץ. לאחר שנים של שתיקה, אם מבחירה ואם משום שהקב"ה עדיין לא בשלה להקשיב ולהכיל את הזוועות שנשאו בליבם הניצולים... הם החלו לדבר. נפרץ הסכר והם דיברו וסיפרו את סיפורם... סיפורים שבינתו של אדם שלא חווה זאת, מתקשה להבין. עם השנים, התחלתי לשאול שאלות, ביקשתי להבין מאין שאבו כוחות נפש לשרוד, לבנות חיים, בית ומשפחה. ביקשתי להסב את הזרקור מהאדם הכאוב, החבול, אל כוחותיו ותעצומות נפשו. חזרתי לקרוא בדברים שסופרו על ידי החברים, ניצולי השואה, שרבים מהם כבר לא איתנו... דור הולך ונעלם. בחרתי לפרסם פסקאות בודדות מדבריהם, כתזכורת.

❖ דברים קורים במצובה. מאז העלון האחרון התקיימו ארועים כגון "יום האישה" – ארוע רב משתתפות ומוצלח, חודש בריאות, שהפך לחודשים, עם הרצאות והתנסויות מעניינות וחשובות, פרי יוזמה משותפת של מיטל האחות ועדי לייבוץ העו"סית. עם סיום הפרוייקט אני מצפה לדברי סיכום שיתפרסמו בעלון. עם צאת חג הפסח נחגגה המימונה ברוב עם במפלט. הסיפור המצובאי אף הגיע לגלי צה"ל שם רואיין מאיר אוחיון. ולמי שלא זכר או ידע, בשנים עברו, אומץ אותו חג שמקורו ביהדות צפון אפריקה על ידי רכז התרבות הייקה של מצובה, הלא הוא פושו יפתח-אל ובמשך שנים אף נחגג כאן, במתכונת כזו או אחרת.

בחזית המרכול נעשות עבודות לתיקון ושיפור הכניסה והבאתה לרמת הנגשה תקנית. באזור ההרחבה שלב א' נסלל שביל להולכי רגל, עם תאורה ומעקה.

❖ בימים אלה פורסם מידע על התכנית להקמת בית הספר האנתרופוסופי במקומו היעודי בשטחי מצובה. אני מביאה את המידע והפרטים כפי שפורסמו.

ועוד בעלון, דיווחים מצטברים של שני הוועדים, פינת השיר, דיווח מטעם הספרייה ועוד.

שבוע טוב,

עדנה

הכתובת לתגובות וכתבות: lexn@matzuva.org.il

19.03.2017

פרוטוקול ישיבת ועד אגש"ח מספר 20/2017

שם האגודה : קיבוץ מצובה

תאריך הישיבה : 19.03.2017

מספר חברי ועד הנהלה : 4

שמות המשתתפים בישיבה מוועד אגש"ח –

שי צלאל , יואב רותם , רועי חן, אלירן מלול.

סדר היום של הישיבה :

1. ועדת פנסיות – דיווח ועדכונים שנתיים .
2. סוגיות ביטוח בהפעלת המפלט- התייעצות עם אחראי ביטוח-אורי קדושי.
3. אולם צור – בחינת הגשת מכרז ביטוח לאומי לקבלת מענק שיפוץ בשיתוף המועצה.
4. שינוי בהרכב הוועד –אמיר צלאל ביקש לסיים את תפקידו .
5. מנהל אגודה באגש"ח – אבני דרך .
6. עדכונים שוטפים .
- 7.
1. דיווח ועדכון שנתי מוועדת פנסיות :
 - 1.1. נכחו חברי הצוות – אורי קדושי/לקס נתנס/מרים נאמן.
 - 1.2. הועבר לוועד דו"ח שנתי עם פעילות הצוות לרבות נתונים כלכליים והסברים על תחום הפנסיות לחברים הזכאים . הצוות בקשר רציף עם הנאמן .
 2. סוגיות ביטוח בהפעלת המפלט וביטוח סיעודי של חברי הקיבוץ : נכח אורי קדושי .
 - 2.1. המפלט הנו מבנה באחריות האגש"ח . בהמשך לפגישות עם חברי צוות המפלט ומימוש האחריות על המבנה עלו מספר סוגיות להתייחסות ביטוחית . המפלט משרת את כלל התושבים בקיבוץ ולעיתים גם אוכלוסיות מחוץ לקיבוץ . ברוב המקרים מדובר באירועים קטנים של עד עשרות בודדות של אנשים . לעיתים רחוקות ישנם אירועים המונים למעלה מ 200 אנשים לרבות אוכלוסיות מחוץ לקיבוץ .
 - 2.2. אורי ציין שהמפלט מבוטח בביטוח צד ג' במשך כל השנה כחלק מהביטוח הקיבוצי החל על כלל המבנים בקיבוץ .
 - 2.3. אין הגבלה, בהיבטי ביטוח, למספר המשתתפים באירועים במפלט כל עוד הם תושבי הקיבוץ . הביטוח חל על תושבי וחברי הקיבוץ גם ללא קשר לרישיון עסק.
 - 2.4. הביטוח אינו חל על גורמים המגיעים מחוץ לקיבוץ ובמקרים אלו על מנהלי המפלט להגדיר מראש את מהות האירוע, ולדאוג להרחבה ביטוחית נקודתית מתאימה.

2.5. אורי הציג סוגיית הביטוח הסיעודי לחברים, ואת המקרים בהם חברים מעוניינים לצאת מהביטוח הסיעודי הקיבוצי בשל ביטוח נוסף הקיים עבורם במקום עבודתם. מצב של יציאת חברים רבים מהביטוח הסיעודי הקיבוצי יכול לפגוע בטובת הכלל בשל ההגדרות הביטוחיות ובשל ההסכמים הביטוחיים הקיימים עם חברות הביטוח.

החלטות:

1. חברים המעוניינים לצאת מהביטוח הסיעודי הקיבוצי יכולים לצאת ובלבד שחותמים על מסמך משפטי של האגודה בדבר העדר תביעות והסבר כי אין הקיבוץ אחראי להם בעתיד.
2. באחריות אורי להכין תכנית חלופית שתעודד את החברים להישאר בביטוח הקיבוצי אל מול הביטוח במקום העבודה.
- 3.
4. אולם צור – המועצה הציעה לאגודה להשתתף במכרז מענק של הביטוח הלאומי לטובת השתתפות בשיפוץ האולם. יבחן בשיתוף הוועד המקומי בכפוף לעמידה בתנאי הסף.
5. אמיר צלאל - חבר ועד אגש"ח – אמיר ביקש לסיים את תפקידו בשל סיבות אישיות. אנו מודים לאמיר על תרומתו בוועד ותרומתו לקיבוץ בתקופה שכיחן.
6. ע"פ תקנון הקיבוץ תוצע כניסה לחברות בוועד אגש"ח לבא בתור ע"פ תוצאות הקלפי.
7. מנהל אגודה – הועלו נקודות ואבני דרך להמשך ביצוע ולטובת מינוי מנהל אגודה בשיתוף הנאמן. יועלה בפגישה של הוועד עם הנאמן במהלך חודש אפריל.

רושם הדברים : אלירן מלול

26.03.2017

פרוטוקול ישיבת ועד אגש"ח מספר 21/2017

שם האגודה : קיבוץ מצובה

תאריך הישיבה : 26.03.2017

מספר חברי ועד הנהלה : 5

שמות המשתתפים בישיבה מוועד אגש"ח –

בועז בן שחר, שי צלאל, יואב רותם, רועי חן, אלירן מלול.

סדר היום של הישיבה:

8. הצטרפות בועז בן שחר לוועד אגש"ח.

9. עדכוני תפקידים בשל כניסתו של בועז .
10. עדכון בנושא משק ילדים .
11. הערכות לקראת פתיחת בריכת השחייה בקיץ 2017.
1. הצטרפות בועז בן שחר לוועד :
 - 1.1. בועז הסכים להצטרף לוועד לאחר שהיה הבא בתור ע"פ תוצאות הקלפי .
 - 1.2. הוועד מברך את בועז על הצטרפותו ומאחל לו בהצלחה.
 - 1.3. נשלחו אל בועז כלל הפרוטוקולים מהשנתיים האחרונות לרבות עדכונים על פעילות הוועד ונושאי הליבה .
 - 1.4. בועז עודכן באופי פעילות הוועד וכללי בסיס עליהם החליט הוועד עם כניסתו לפעילות .
2. בועז יצטרף לצוות תשתיות עם שי צלאל.
3. משק ילדים – לאור מספר בעיות של תשתית בשכונה בוצעו עבודות אספלט לרבות הוספת מקומות חנייה . עלו מספר נושאים בטיחותיים לטיפול פרטני מול חברים .
4. הערכות הקיבוץ לפתיחת הבריכה בקיץ הקרוב .

דיון והחלטות:

1. שי צלאל מרכז את הנושא עם אורנה בכל הקשור לרישיונות/היתרים , כוח אדם ומפעיל המזנון .
2. תאריך פתיחה מדויק יפורסם בהמשך ולקראת סוף חודש מאי/תחילת יוני.

רושם הדברים : אלירן מלול

☺☺☺☺☺

קִיבוץ מְצוּבָה - וועד מקומי

ד.נ גליל מערבי 22835 טל , 04-9858014 :פקס 04-9858045

Email: maz@matzuva.org.il

פרוטוקול ישיבת וועד מקומי מיום 7/3/2017

ביום 7.3.2017 התקיימה ישיבת וועד מקומי בה השתתפו : אבי לוי, גדי סגל, דרור גבע, עדי אזוגי , יגאל דנינו.

בוועד 5 חברים.

נכח: רונן גל.

סדר היום:

1. אישור פרוטוקול ישיבת וועד מיום 1.1.2017.

2. עדכונים

מהחלטות הוועד:

1. פרוטוקול ישיבות וועד מיום 1.1.2017 אושר.

2. אבי מעדכן:

-תהליך החלפת מנהל קהילה יחל בקרוב.
 -התקיימה פגישת צוות תשתיות לשכונת בנים. בצוות שמורכב מחברי האגש"ח שותפים אבי ויגאל מטעם הוועד המקומי. אבי מבקש מיגאל להכין עבודה בקשר לכל המשמעויות של פרויקט ההרחבה בהקשר של הוועד המקומי לצורך לקיחתם בחשבון ע"י הצוותים המקדמים את שכונת הבתים.
 -הפגישה שתוכננה עם משה דווידוביץ סגן ראש המועצה בקשר לתב"ר שהייתה אמורה להתקיים השבוע בוטלה ותתקיים בשבוע הבא.
 -המרכז הקהילתי מקיים טורניר טניס בין יישובי המועצה. נבחרת מצובה כוללת את: אודי בור, גל קופר, אורי סמושי וליאור אלון. הוועד יממן את עלות ההשתתפות בטורניר בגובה 320 ₪ ומאחל לנבחרת מצובה הצלחה.
 -הוקמה וועדת ספורט בה חברים גל קופר ודורון רוזן.
 -אבי מבקש מיגאל לפעול לשדרוג פארק הכלבים ע"י הקמת מספר מתקנים.
 -גויס תקציב מהמועצה ליצירת שלט כניסה לקיבוץ. מדובר בפרויקט שמבוצע ע"י ילדי שנת המצווה בשיתוף הורים ומתנדבים.
 -קיבלנו פניה ממיטל האחות שמבקשת שלוועד יהיה רפרנט לוועדת בריאות בקיבוץ. החודש מתקיימות פעילויות במסגרת של חודש בריאות. בשלב זה אבי יהיה איש קשר לנושא.

עדי מעדכנת:

-טליה בן ציון יו"ר וועדת חינוך וירדן בראונשטיין הודיעו על סיום חברותן בוועדה. יצא קול קורא לציבור.
 -בישיבת וועדת חינוך נבחרה קרן חן כיו"ר הוועדה. אבי עדי וקרן קיימו פגישת עבודה לתאום ציפיות.
 -מובילת זוגון שחר הודיעה היום על רצונה לסיים את עבודתה בסוף החודש. רות תוציא עדכון להורים, ונערכת למציאת מחליף.
 -פורימון יתקיים השנה בשעות אחה"צ וזאת כדי לאפשר לכלל הקהילה להשתתף בו. ההכנות בעיצומן.
 -נמסר עדכון מוועדת חינוך: איציק שחר מרכז את פעילות שנת המצווה כולל הכנת תיק פעולה ונהלים שיהיו רלוונטיים לשנים הבאות. עם השלמת התיק הוא יוצג לוועד. שלומית לוי לקחה את האחריות לטיפול בנושא ההסעות לבתי הספר.
 -בתאריך 20.3.17 תתקיים אסיפת קהילה בנושא חינוך. מטרתה: הצגת ההבניה החינוכית, להקשיב ולשמע התייחסויות מהמשתתפים וכן לקיים הרצאה בנושא חינוך.

דרור מעדכן:

-וועדת צעירים מקיימת בקרוב ערב מרקים.
 -וועדת כספים תשלים בקרוב את בחינתה בנוגע לאיש החזקה ותגיש את המלצתה לוועד. הוועדה ביצעה עבודה משמעותית להורדת עמלות חברת אשראי שתייצר חיסכון משמעותי.
 -הוועד המקומי מברך את וועדת הכספים על פועלה!

גדי מעדכן:

-יום האישה התקיים בהצלחה מרובה. באירוע השתתפו מעל 65 נשים שנהנו מאירוע מיוחד שאורגן באופן מצוין.
 -צוות מסיבת פורים עומל באופן אינטנסיבי על הכנת המסיבה. נרשמו מעל 150 משתתפים. ההערכה שהמסיבה תכסה את עצמה תקציבית. עלות הכניסה 35 ₪ למשתתף, ו 25 ₪ לחיילים.
 -וועדת תרבות החלה לעבוד על יום עצמאות וקידום יום הילד.

יגאל מעדכן:

-מתקדם הביצוע של שביל הולכי רגל בשצ"פ בהרחבה. עם השלמת התאורה והצבת מעקה בטיחות השביל יפתח למשתמשים.

חתימת יו"ר הוועד

רשם

אבי לוי

רון גל

מכתב לציבור בענין מבנה בית הספר האנטרופוסופי

20.4.2017

שלום לכולם,

בשיתוף פעולה של המועצה, וועד אגש"ח וועד מקומי מתוכנן לקום מבנה הקבע של בית הספר האנטרופוסופי בהמשך להסכם שנערך לפני כשנה וחצי מול המועצה האזורית, עם הקמת בית הספר הזמני.

בשלב ראשון מדובר על כ-8 כיתות בקומה אחת.

חקלאות מצובה מסרה לטובת הענין שטח של כ- 25 דונם שבית הספר יוקם על כ-12 דונם.

מי שמעוניין בהסברים נוספים מוזמן לפנות לאבי לוי, טל' 0526499988

בברכה,

ועד מקומי מצובה.

ההפצה

מלב אל לב



זה עתה נישאו: יוגב גורן עם בח"ל יפעת ברכות לזוג הצעיר, לניצה ולכל המשפחה

לבני ושירן צור ברכות להולדת הבת ברכות לסבתא יהודית ולכל המשפחה

לעובדיה ולין מזור ולכל המשפחה, ברכות להולדת הנכד רפאל בן ללירון ואמה

למתגיסיס הטריים:

דור דנינו

ועידו אלקובי

ברכות לשירות משמעותי,

מעניין ובטוח

בית מצובה

ההפצה

ספרים חדשים בספריה

ספרות מבוגרים:

קראוס-ויינר, אורלי – אהבה ודעות קדומות
מויס, ג'וג'ו – מכתב אחרון ופרידה
אל-שביב, טה חאמד – מלאכים חסרי בית
דרייפר, שרון מ' – יוצאת מדעתי
ריצ'מן, אליסון – שעות הקטיפה
אבני-לי, יוסי – איש ללא צל
ברנדס, יוכי – הפרדס של עקיבא

ספרים לגיל הרך:

דוד, אמא – לפעמים
מאנץ, רוברט – הנסיכה שלבשה שקית ניר
שיר, סמדר – חבוקים
סטיד, פיליפ ס' – תהיה בריא מוריס מגי
בראון, פיטר – מר טיגריס מתפרע

קריאה מהנה!

עובדות הספריה

יום הזכרון לשואה ולגבורה תשע"ז



יזכור

יום הזיכרון לשואה ולגבורה
יצויין בערב יום השואה
23/4/2017 יום ראשון.
במועדון לחבר בשעה 19:00
~ הציבור מתבקש להגיע בחולצות לבנות.

ציון ערך יום הזיכרון לשואה ולגבורה
בסלון הביתי

זיכרון
בסלון

לפרטים:
אשלי - 0543018886



המפגש יערך ביום ראשון ה- 23/4/17 (ערב יום
השואה) בבית משפחת לוי (רועי ומרל'ה)
בשעה 20:30, לאחר הטקס בקיבוץ.

שלמה כהן ז"ל קיבל במסגרת ארועי יום הזכרון לשואה ולגבורה, צל"ש על חלקו בפעילות מחתרת תנועות הנוער הציוניות חלוציות בהונגריה בזמן השואה.

הוא קיבל "אות המציל היהודי", כהוקרה על פועלו בהצלת יהודים בתקופת השואה.

אסתר אשתו ושני בניו – שמעי ואפרה קיבלו את האות בשמו.

קטעי עדויות של חברינו, ניצולי השואה

רחל קירי ז"ל

השנה הנוראה בחיי נפתחה בקול רעש מנועי אופנועי הגרמנים שפרצו לעיירה בה גרתי, בזמן שישבתי אצל מורה פרטי, שלימד אותי כי לבית הספר לא יכולתי ללכת. השנה הנוראה בחיי הסתיימה שוב בקול רעש הטנקים הרוסיים שהגיעו ושחררו אותנו. אבל, במהלך אותה שנה היה רצף ארועים ששינו את חיי, היה סבל רב, אבל היו גם הרבה ניסים.

את המספר שהוטבע על ידי אני רואה כסמל למזל: הוא חרץ את גורלי לעבודה ולחיים ולא למוות. המספר שעל ידי הביא לכך שאשלח לעבודה ולא להשמדה.



דן קירי ז"ל

בעת המלחמה שהיה דן בבית יתומים בבודפשט, שם השתייך לקבוצת הבוגרים. במסגרת פעילות תנועתית, בה לקחו חלק דן וחבריו הם סייעו בבית חולים וביצעו פעולות התנגדות שונות.

באחת הפעולות, הולבשו הנערים במדי הצבא הנאצי.

"קיבלנו הוראה לקחת את הפיקוד על המשימה", אמר דן לחייל נאצי שהוביל קבוצת ילדים יהודים אל מותם בנהר הדנובה. המשימה הועברה לידי דן וחבריו ובכך ניצלו חיי הילדים".



רותי בן משה ז"ל

הייתה במחנה מגפת שילשולים. הייתי צריכה להתגנב בין השורות שלא יראו, כדי להגיע לשירותים. הגעתי למצב של מוזלמן: עור ועצמות. רק שכבתי על האדמה ולא היה לי כוח לנשום. הייתה איתנו אישה שהכרתי כשכנה מהבית, שאספה מחטי אורנים, הרתיחה אותם בתוך קופסת שימורים שמצאה והשקתה אותי בנוזל. באותו הרגע התחלתי להתאושש ולאכול מהמעט שהיה לנו. היא למעשה הצילה אותי. רבים אחרים לא שרדו.

גם במצבים הכי קשים שלא יכולתי לאכול גם מהמעט שקיבלנו החלטתי לאכול בכוח. ידעתי שאם לא אוכל, אמות. רציתי להוכיח שאני – הקטנה והחלשה אעבור את זה ואשרוד. היה לי ברור שאני חייבת לשרוד ולספר לאבא מה עבר עלי. היו רגעים קשים מאוד.



חוה בן דוד ז"ל

כשהגיעו הרכבות לסולנוק, הגטו חולק לשניים. החלק הראשון נסע לאוסטריה, ולמרות העבודה הקשה שעשו, רובם נשארו בחיים. החלק השני (אנחנו בתוכם), יצא למקום לא ידוע. בכל קרון בקר נדחסו כ-80 איש. החלונות כוסו בתיל דוקרני, קיבלנו דלי מים ודלי נוסף לצרכים. הצלחנו לעלות בין הראשונים והתיישבנו ליד החלון. בתחנות הוצאנו כד מבעד לטייל הדוקרני ובקשנו מים. לפעמים קיבלנו, לפעמים לא.

לפעמים הצלחתי לעמוד על התרמיל שלי ולחזות בנוף הנהדר של הרי הקרפטים. לפני כן מעולם לא ראיתי הרים כאלה, אבל תמיד חזרתי למציאות בתוך הקרון.



אסתר עם-עד ז"ל

היה לי מזל ונבחרתי יחד עם קבוצת נשים לצאת מאושוויץ ולעבור ל"אובנשלזיה" – למחנה "לנגנבילאו", לעבודת כפיה. שם עברתי את תקופת המלחמה עם עוד 5 חברות ובנות משפחה. "ששת הקוזינות" קראו לנו. (בנות הדודה). אפילו הקאפו הכירו בנו כיחידה אחת ובמפקד, כשקראו בשמות אסירים קראו תמיד "ששת הקוזינות". היה לנו הווי מיוחד. היחד, התמיכה ההדדית והעידוד ההדדי – החזיקו אותי ושמרו שלא אשבר.



טינקה (אסתר) סמושי ז"ל:

שני דברים עזרו לי: כילדה במלחמה הייתי אחראית על סבא זקן ועל אח קטן.

אחריות היא דבר חשוב. היא נתנה לי את הכוח ושמרה עלי.

דבר שני – באותה תקופה נוראה הביט מישוהו בכף ידי ואמר לי שיהיו לי חיים ארוכים. בכל משבר וסכנה הבטתי אל כף ידי ואמרתי לעצמי –

"אני אשרוד!"



ירדנה רונה ז"ל:

ייתי בת 14. לבד, בארץ זרה. עברתי הכל וכל השנים עם הכוח שנתנו לי הורי, השוכנים במרומים. עד היום, בקשיים ובבדידות – אני מדברת אתם והם מקור הכוח שלי. הם והמשפחה שהקמת.

אסתר כהן

סיום המלחמה תפס אותי באמצע מחלת טיפוס הבטן.

ימים לא יכולתי לרדת מהדרגש. חום גבוה. ביום האחרון גם לא קיבלתי טיפת מים. פתאום לא הופיעו אנשי האס.אס. התברר שכולם ברחו ונשארנו לבד.

פתאום, בסביבות שעת הצהריים שמענו רעש גדול. כולם צעקו, רצו החוצה. אני לא יכולתי. פתאום אני רואה בפתח הצריף כושי ענק. זו הפעם הראשונה בחיי שראיתי כושי. ראיתי על פניו תדהמה ואי אמון למה שהוא ראה. כעבור שעותיים שלוש כבר הייתי בבית חולים.

הייתי שרויה בטשטוש חושים. כשהתעוררתי סיפרו לי שהשתחררתי. לא יכולתי להרגיש דבר הייתי אטומה. לקח לי כמה שעות לעכל את העובדה שאנחנו חופשיים.



דב גלילי

ב-1944, עם כניסת הגרמנים, נתפסתי והועליתי לרכבת בדרך לאושוויץ. האשנב בקרון היה מרושת בחוטי תיל, אך אני, שהייתי רזה וזריז, הצלחתי לפתוח ולקפוץ מן הרכבת. לא הרחקתי ללכת, נתפסתי והובלתי למחנה עבודה הונגרי, שתוך זמן קצר הפך למחנה כפיה של הגרמנים. נודע לי שכל מי שגילו צעיר מ-14 מוצא להורג. התחזיתי לבן 17. משמעות הדבר הייתה – עבודה קשה עם אנשים מבוגרים ממני. מבוקר ועד לילה, ללא אוכל ללא טיפול רפואי, בקור וברטיבות, מכות. קשה לתאר... מי שנפל – נורה. החזקתי מעמד.



נעמי מנדלסון:

אחד הדברים שמאד חיזקו אותנו ונתנו לנו משמעות באותם ימי ברגן בלזן הנוראים, היה הרצון ללמוד. בין האסירים היו פרופסורים ואנשי רוח שהחליטו להעביר את מורשתם לצעירים, לבל תאבד. הי לנו למה לקום בבוקר...

דבר נוסף היה הטיפול ביצחק, שהיה מאד חולה. הייתי נחושה להציל אותו, להוציא אותו משם חי...



חיה דורון:

המריתי את פי הורי. מעשה לא חינוכי, אולם הוא זה שהציל את חיי:

לאבי, שהיה עורך דין, הובטח סרטיפיקט (אישור עליה ארצה מטעם הבריטים), לו ולמשפחתו. הורי התעכבו משום שלא כל האישורים הגיעו. אני החלטתי לא להמתין ולמעשה ברחתי מהבית בניגוד לרצונם של ההורים. עליתי ארצה לפני פרוץ המלחמה. הורי, אחי וכל בני משפחתי אחרו את המועד וניספו כולם. עד היום איני יודעת מה עלה בגורלם, למרות כל נסיונותי למצוא מידע.

אביגדור ארנון

זכרון ספציפי מן המלחמה אין לי, משום שהייתי קטן, אולם עם תום המלחמה ארגנו מנהיגי תנועות הנוער הציוניות הבראה לילדים, למספר חודשים. הייתי אז בן 3 וחצי - 4, אך אמא הסכימה שאצא, משום שהייתי זקוק להבראה והיא הייתה זקוקה לזמן התארגנות ושיקום העסק המשפחתי.

מאותם ימים זכור לי ששאלו אותי – "איך קוראים לך?" עניתי – "אנדרש" שאלו – "אבל איך קוראים לך בעברית?" עניתי – "אין לי שם בעברית."

בו במקום ניתן לי השם "אביגדור".



שאל קרס

בקיץ 1944, כשהמצב היה כבר חמור מאוד, שלחו אותי ואת אחותי התאומה לכפר שבפריזלנד, אל משפחת איכרים – משפחת דה-פריס. אחי הקטן הוסתר במקום אחר. הייתי אז בן 3 וחודש. להורי אסור היה ליצור כל קשר, זה היה מסוכן מדי. שניהם היו פעילים במחתרת. אימא גם קיבלה עיטור גבורה ממלכת הולנד, על פעילותה במלחמה.



איירין קדמון

...חייתי איתם כנוצריה לכל דבר ובכל יום ראשון הלכתי איתם לכנסיה כבתם. ביתם הפך לביתי. לא ידעתי שיש לי משפחה אחרת. אמי הגיעה מדי פעם, לביקורים חטופים אבל לא ידעתי שזאת אמי. בשבילי היא הייתה דודה. בית המשפחה היה בחווה וזכור לי שישנתי במעין ארון, מתחת למדרגות. זו הייתה המיטה שלי. בהתחלה, כשחזרתי אל הורי, לא דיברו על מה שהיה, לא הסבירו ורק בגיל 7 זכור לי שאימא לקחה אותי לים וסיפרה לי שאני ילדה יהודיה, דבר שלא ידעתי קודם. היא הראתה לי תמונות ובהדרגה סיפרה לי על המלחמה.



מקס נתנס

הם היו 21 בני משפחה מצד אמי. 15 מתוכם – צעירים ומבוגרים ניספו בידי הנאצים באושוויץ ומטהאוזן.

הורי ניצלו מגורל אכזרי זה בזכות אומץ ליבן ומסורתן של 3 משפחות נוצריות. התמזל מזלי ונלקחתי על ידי משפחת דן הרטוך, אצלם שהייתי 3 שנים. בהסתירם אותי בביתם, היו חייהם בסכנה מתמשכת. בגלל סכנת ההלשנה של מי ממכריהם ההולנדיים.

הפכתי לבן משפחתם, אח קטן לאחיה, ג'ון, חורט וקייס. הייתי אז בן 5.

...את השנתיים וחצי הבאות ועד לסיומה של המלחמה, הייתי בביתה של דודה מרי, כפי שקראתי לה במשך השנים, הייתי הילד ה-13 שלה, עד שבתום המלחמה, הופיע יום אחד זוג אנשים זרים ולקחו אותי. היו אלה הורי שלא הכרתי ואז למדתי להכיר גם שני אחים – מקס, הבכור, שהוסתר אצל משפחה אחרת וברם הצעיר, שנולד לקראת סוף המלחמה.

שששששש

לקראת יום הזכרון לחללי מערכות ישראל

בית מצובה מוזמן להתייחד עם זכר הנופלים במערכות ישראל ופעילויות האיבה

יום ראשון 30.4.17 בשעה 19:50 בדשא שליד גן הזיכרון

יום שני 1.5.17 בשעה 9:00 בבית העלמין (טקס משפחת בן משה)

יום שני 1.5.17 בשעה 10:50 בבית העלמין

אנא הגיעו בחולצות לבנות

נזכור את בנינו וחברינו, חללי מערכות ישראל:



ארוזין ראובן ז"ל
יוסי וקסלר ז"ל
חיים גפן ז"ל
ירון גבעתי ז"ל
אמיר בן משה ז"ל
אשל בן משה ז"ל

יהי זכרם ברוך!

חדר הזיכרון

את חדר הזיכרון אנו פותחים בפני הציבור מדי ערב-יום הזיכרון, במסגרת ההתייחדות עם זכרם של בנינו/חברינו שנפלו במערכות ישראל.

עבור המבקרים זו הזדמנות להכיר את מראם ואת סיפור חייהם ומותם.

בחדר הזיכרון מוצבים ספרי הנפטרים של חברינו ותושבי מצובה זכרונם לברכה, בהם מוקדש דף לכל חבר שנפטר, עם תמונתו ותמצית סיפור חייו וכן, תיק אישי לשמירת חומרים כתובים ומסמכים אישיים שהותיר הנפטר אחריו.

השנה עבר ביתן הקבוצה ובתוכו חדר הזכרון שיפוץ. הבניין חולק לשני מתחמים והכניסה לחדר הזכרון

היא הכניסה הצפונית, מכיוון רחבת אולם צור.

הציבור מוזמן,

עדנה

השנה קיומו של טקס יום השואה היה רחוק מלהיות מובן מאליו. צוות התרבות חיפש והתקשה מאד למצוא מי שייקח על עצמו את הפקת הטקס.

בשנים האחרונות בהן הייתי שקוע עד צוואר בעשייה תרבותית, כבר זיהיתי שכולם מעדיפים לעסוק באירועים שמחים, איש לא שש אל הקודר, אל העצוב, אל המכאיב. בודדים אמיצים.

אבל כשם שאדם בוגר יודע שהחיים יש בהם מזה ומזה, גם אנו כקהילה צריכים להיות מסוגלים להישיר מבט פעם-פעמיים בשנה אל מה שהוא חלק בלתי נפרד מהאישיות שלנו כעם, כלאום – זה חלק מהחובה שלנו לא כלפי הדורות הקודמים אלא כלפי הדור הנוכחי וכלפי דורות העתיד. חובת "והיגדת..."

השיר שלפנינו מתעסק בדיוק בלבטים האלה, מחפש אחר המוטיבציה לספר אודות הסבל הגדול שמתוכו נולדנו. תר אחר דרכים לעבור מהטקסים ומן המנהגים הסמליים אל המשמעות החבויה בהם.

ההגדה נותנת טיפים כיצד לבצע את "והגדת לבנך". היא מתייחסת לארבעה סוגי בנים, ויוצאת מנקודת הנחה שהאב יודע מה הוא רוצה להגיד רק לא יודע איך – אבל האב בשיר הזה לא ממש בטוח מה הוא רוצה להגיד, או אם הוא רוצה להגיד משהו בכלל.

להיות בעמדת המגיד, זה שאחראי להעברת המורשת הלאה – זה תפקיד עם אחריות גדולה. מהפינה הצנועה הזאת אני מחזק את ידי מובילי טקסי הזיכרון בשנה הזאת ובשנים הבאות. יישר כחכם ותודה ☺

כנגד ארבעה אבות/ רועי זמיר

כנגד ארבעה אבות לא דברה תורה
הם מביטים בך ילדי
ומחפשים תשובה ברורה

חכם מה הוא אומר
אני רוצה לעצב אותך,
להסביר ולפרט את כל תולדות המשפחה
ולחבר את השרשרת עד יציאת מצרים
להסביר גם איך אפשר להבטיח את המים
לשאת אותך בתרבה
רכוב על הכתפים
ולהניף אותך גבוה
קרוב אל השמים

רשע מה הוא אומר
איך אני מפיל על כתפים עדינות
אלפים שנות גלות ואלף צפיות
וגם שואה אחת ואלהים שותק
ומלקמות ועקדה
אולי עדיף להתחמק
יש דם על המשקוף האם אפשר אחרת
איך מעמיסים זהות כזו קודרת

תם מה הוא אומר
תאכל את המצות, את המרק את הסלט וגם את הקציצות
תשתה מיץ ענבים, מה למדת בפתה?
זה מה שאנחנו
ונה מי שאפתה

ושאינו יודע לשאל
קשה לי להפנים
איך כל כך מהר התלפתי תפקידי
צריך שמישהו יפתח לי
מרגיש קצת לא מוכן
לתפס את מקומי בראשו של השלחן